

Kılavuzu Bülül İdi Şairin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Ocak 2023

Yanık tenli bir ilahtı aşk bir o kadar derbeder külünde saklı inhisarı sözcükleri olmadı asla keyfe keder. Müptelası olduğu hüznün sarmalında saklı duaları ve içinde yeşeren bir vadi: çatık kaşlı özlemin girdabında yaşamakla eş değeri sevmemek.

Sözcükler namlunun ucunda şairinse eli tetikte asılı kaldı ve kalemin ucundan dökülenler payidar kılan umudu tıpkı bakaya kalan günü tırmalarken ruhu.

Frapandı aşk.

Firar edendi yürek.

Fidan misali öznesi şairin.

Derdest olduğu kadar debdebeli idi sevginin hacmi.

Gün epridi.

Aşkın dokusu inceldi.

Dokunduğu kadar ah işitti nicesi ve şairdi aşka müptela ve şairdi şehrin ruh ikizi...

Göçebe duygular sökün etti ansızın ve sökükleri büyüdü dertli mevsimin ve işte olan olmuştu kıştı mademki günün güftesi şiar edindiği kadar güneşi şair hala mı ısınmamıştı yüreği Ocak güneşinde yoksa ocak başında demlendiği miydi yüreğin hayali ne de olsa ihlal edilmişti gün ve gece ve zaman ve şair.

Ne çok yeis belki de beis.

Ne çok beyit oysaki tek heceden ibaretti şair.

Bazen aşk iken denklemin bir yanı.

Nicedir gam iken şairin tozlu yolları adımladığı kadar isyanına ses çıkarmayandı yine kalemi ve itibar ettiği kadar insanlara şair ihtiva ettiği onca özelliği tek karede sildi.

Gizinde solan gün.

İzinde kayıp bir mısra adeta dün.

Ömrün yongası yetim bir dize.

Yalnızlığın rotası ahkâm kesen bazı bazı.

Hızını alamadı şair ve coştı.

Nüktelerdi kök söktüren ve içinde kalan nice ukde ve şair sadece meyletti mutlu huzurlu yarınlara.

Debdebeli bir isyandı sonlanan çünkü yaza yaza hızını almıştı kalem.

Dertlendiği ne varsa...

Derdest olmuşsa olmuştu hem: kime ne?

İkbali sırdaş bir cümleden geçerken itiraz dahi etmedi şair mademki nazı niyazı Allah katında kabul görendi ve kalıbından taşıtı önce sonra bedeninden sonra şiirlerinden aslında taşkın olandı ruhu bir o kadar şaşkın ve s/onsuzluğun ç/ağrısına yenik düştü ya da yeniden düştü yola ve yenilmediği kadar biliyordu da y/anılmadığını en çok da aşka paye vermişken bir ömür ve sevgiye ne de olsa rica üstüne sevip yazmıyordu bilakis gaipten gelen bir coşkuydu damarında akan sözcüklerden de kendine bir cennet inşa ettiği.

Hazzın haiz olduğu huzur.

Huzura delalet nice ezan vakti.

Aşkın asası saklı derinde ve şair hem yazan hem yürüyen Allah yolunda.

Bilinmeze rücu etti nice insan.

Şairse Rabbine rükû etti ve çağrısında duaların çağlar aştı çağladı durdu telaşla ve alınının akıyla yaşamaya bir kere ant içmişken ar bildiği kadar da doğruyu ve iyiyi meyletti şair ama sadece kendine çünkü kendinden kendine uzanan bir yolculuktu yaşamak ve yazmak ve eşleştiği kadar sonsuzlukla iman etti şair aslında çünkü şiirdi onu Rabbine daha da yakın kılan ne de olsa kılavuzu bülbül idi şairin ve de şair bir gülden ibaret...